

בשנת תש"ה הורו הרופאים על תינוקת בת שנה שצריך להאכילה ירקות. רבי משה טורק שאל לרבינו: האם מותר לי בשביל התינוקת להאכילה ירקות שהם תחת 'היתר מכירה'? בחדרו של רבינו ישבו רבנים צעירים, והשיב לו בתמיהה: וכי שאלה כזאת באים אלי לשאול? [ישב שם הגר"מ דויטש זצ"ל, וכשראה את השואל נבוך, פנה אליו ואמר לו: לא ראית מה שהיה כאן. ישבו פה רבנים חברי הרבנות, ורבינו רצה להראות גודל וחומר מצות קדושת שביעית!] (מפי בעל המעשה).

בדיני צדקה

שמענו מהגר"ר דב ויינטרויב שליט"א: היתה משפחה אחת, שראשה נלב"ע, ורבינו התמסר והתעסק ביתומים, עד כדי כך שכשהבת עמדה להתארס, והיה זה בחודש אלול האחרון לחייו, ובאותו יום לא חש בטוב ולא נכנס לביהכנ"ס להתפלל מנחה, ובכל זאת הגיע לאירוסין, באמרו: יש נידון בפוסקים עד מתי נקרא הבן 'יתום', ובכל אופן כל זמן שהילד אינו יכול להסתדר לבדו – יש חיוב גם לאחר כמה שנים!

לאחר זמן הגיעה האלמנה עם בנה בנוגע לדירה, והאשה אמרה: אולי אפשר להשיג דירה מהדירות שכולל חזו"א בונה? דפק רבינו על השולחן ואמר: הכולל אינו מוסד צדקה! ועל אף שכל כך היה מסור לאלמנה וליתומים].

זהירות בממון זולתו

מעיד הרמ"ב: שמעתי מבנו של הגר"י אברמסקי זצ"ל, שהגר"ח"ע שלח לאביו שיסדר נדיב שיחזיק בממונו את החזו"א בעלותו לא"י, והוא עשה כן, ומצא מי שהסכים לשלוח סכום נכבד בכל חודש. והנה לאחר ג' חדשים הגיע הנדיב לא"י, נכנס להחזו"א והציג עצמו שהוא השולח. ואמר לו רבינו שהכסף מונח ולא השתמש בו עדיין, ושאל ממנו רשות אם מסכים שידפיס בו ספר "חזון איש" שעמד להוציאו לאור. הלה בשמעו הראה שאינו שבע רצון מכך (כי לא היה לו מושג בגודל חשיבות ערך הדבר), והחזיר לו רבינו מיד את כל הכסף, ואף שחזר בו הלה מיד, ואמר שמסכים שידפיס בו ספרו, לא הועיל לו מאומה. הלה חזר להגר"י אברמסקי וסיפר לו על כך בצער,